

REAALI POISS

Nr 145 | Aprill 2017

Tallinna Reaalkooli ajaleht | rp.real.edu.ee

TERVITUSED, VAHVAD KOOLIKAASLASED!

Vaadates selle teksti kirjutamise hetkel Kiievi lennujaamast välja, paistab sealt päike. Väsinud töömehed on võtnud seljast joped ja vestid ning peavad juba teist tundi kohvipausi. Tõeline kevad! Tallinna ilmale on veel traumeeriv mõelda. Ausalt öeldes jäin oma veeru kirjutamisega lootusetult hilja peale ja varem valmis tehtud mustand lendas peale reisi kiirelt prügikasti. Põhjus on lihtne: paljud teist teavad, et 11.c klassil avanes sel koolivaheajal võimalus sõita ekskursioonile Kasahstani. Kes teist üldse on kunagi mõelnud Kasahstani reisimisele? Paljud on vähemalt sealse elugagi kursis („Borati” vaatamine ei loe!)? Pean tunnustama, et saabusin riiki enda peas kujundatud stereotüübi ja mõningate eelarvamustega, nagu tegid seda ilmselt ka paljud minu klassikaaslased. Eest leidsin ma aga midagi sõnulkirjeldamatut, seninägematut. Kahjuks piirab mind siinkohal veeru pikkus, kuid uskuge - te veel kuulete meie reisist. Reisi tähtsaim õppetund oli minu jaoks olla avatud meeltega ja mitte lüüa risti ette tundmatu ees, läheneda võõrale eelarvamusteta ja lasta sellel end üllatada. Minu soovitus teile? Olge avatud, haarake võimalustest, mida kõigile ei pakuta, avardage end ja guugeldage veel täna öhtul Kasahstani kohta!

PS. Külma närvi kõigile eksaminandidele ja uurimistöökaitsetajatele!

Mirel

SISUKORD

- 2 Toimetaja & presidendi veerg
- 3 Karikatuur & kõne
- 4 Lõpukell & tutipäev
- 5 Tutipäev
- 6 Taani päev
- 7 Kultuurisoovitused
- 8-9 Makedoonia reis
- 10-11 VV Koolitus
- 12-13 Saksamaa reis
- 14 Väike maja
- 15 Retsept
- 16 Ütlused

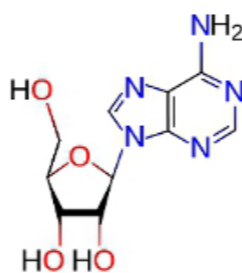
PSÜHHOTROOPSEST AINEST REAALI PUHVETIS

Sarnaselt ülejäänud maailmaga, on ilmselt ka reaalkate seas teatud psühhofarmakoni tarvitamine väga levinud – seda müüakse lausa puhvetis. Narkoõruga siiski Reaalkoolis ei tegeleta, sest kofeiin sõltuvust ei tekita. Üleüldse on tegemist tegelikult üsna kahjutu ainega, mis õigel tarbimisel teeb rohkem head kui halba. Kui oma esimeses Reaali Poisi artiklis tutvustasin imelisi kartuleid, siis nüüd on tahtmine rääkida teile kofeiinist.

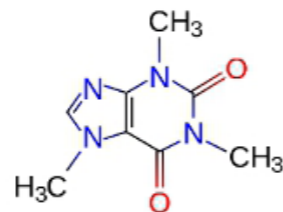
Esimene „kofeiinilaksu” sai Hiina legendi kohaselt keiser Shennong, kes avastas umbes 5000 aastat tagasi, et teepõõsa lehed annavad keevas vees joogile hea lõhna ja värskendava toime. 6500 aastat hiljem jõudis tee tänu Portugali munkadele Euroopasse. Kohvijooki tarvitasid teadaolevalt esimest korda 15. sajandi keskel sufistid. Lõuna-Araabiast levis kohv seejärel 16. sajandiks Põhja-Aafrikasse, Türgi ning seejärel – ilmselgelt – Itaalia kaudu Euroopasse. Kolmas kofeiinisalduse poolest tuntud taim jõudis Euroopasse 17. sajandil Lõuna-Ameerikast, kus šokolaadi oli tarvitatud juba 2300 aastat.

Kofeiini erakordne mõju ei jäänud märkamata ka tollastele valitsejatele, kes oma rahva tervisest hoolides ning kõige uue vastu skeptilised olles proovisid tarvitamist keelata. Seda üritas nii Charles II Inglismaal 1676. aastal kui ka Preisimaa valitseja Friedrich II 1777. aastal. Sellegipoolest on kohvi tarbimine aastatega ainult kasvanud ning tänaseks toodetakse aastas üle 9 miljoni tonni kohvi. Maailma esimesed kohvihoolikud soomlased tarvitavad sellest keskmiselt 9,6 kg ning 12. kohal olevad eestlased keskmiselt 4,2 kg inimese kohta aastas.

Kuigi maailmas juuakse üle 2 miljardi kohvitassi päevas, teavad vähesed, miks on kofeiinil ergutav mõju. Meie unisust reguleerib adenosiin, mis seondudes ajus olevate retseptoritega teeb meid rahulikuks ja uniseks. Mida rohkem adenosini ajus, seda rohkem seondub molekul retseptoritega, seda unisemad me oleme. Kofeiini struktuur sarnaneb adenosiinile

Adenosine

Caffeine

Joonis: LifeHacker

(vaata joonist), mistõttu blokeerib ta ajus olevad adenosinireseptorid ning kõrvaldab unisuse. Pärast mõju kadumist tuleb aga veel suurem uni, sest kogu aju kogunenud adenosiin seondub retseptoritega, mis varem olid blokeeritud. Ainsaks ravimiks selle vastu on magamine või veel kohvi, teed, šokolaadi või kakaod.

On tõsi, et kofeiinil on ka tervist kahjustavaid omadusi. Näiteks pärsib kofeiin kaltsiumi, tsingi, magneesiumi ja raua imendumist, kuid ohtlik on see vaid juhul, kui kofeiini tarvitatakse üleliia (üle 300mg päevas) ning toiduga piisavalt mineraale ei saada. Kaltsiumipuuduse vältimiseks soovivad arstid juua kohvi piimaga, mis kompenseerib kofeiini negatiivset toimet. Kofeiini üledoosi pärast samuti muretsema ei pea, sest olenevalt kaalust, suudab keha taluda 6-7g (50 kuni 100 tassi) päevas enne kui olukord eluohtlikuks muutub.

Sarnaselt taimele, kes kasutavad kofeiini putukate tõrjumiseks, kasutame meie seda imeainet omaenda vihavaenlase, une tõrjumiseks. Kasutagem siis looduse andi, kofeiini, et suurendada produktiivsete tundide arvu päevas, sest elu on niigi lühike ja maha magada seda ei tasu.

Karl Ander
Kasuk 132C
REKi president

LÕPUKELLA KÕNE

////////////////////
Rainer Kelk 132C

LUGUPEETUD ABITURIENDID JA ÕPETAJASKOND

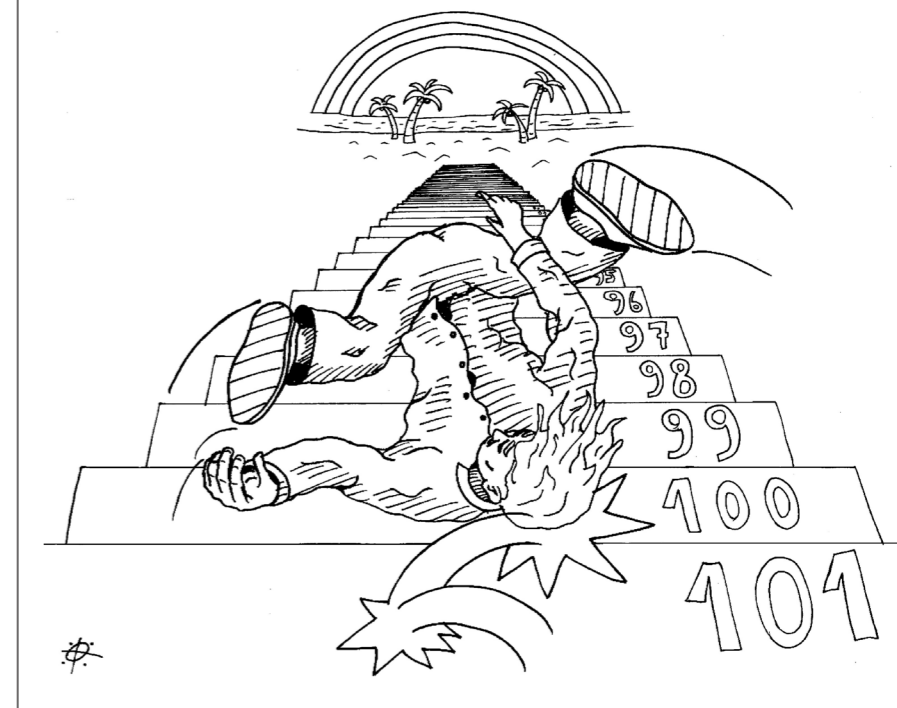
Täna on see päev, mida me kõik oleme oodanud – täna on lõpuks 20. aprill. Täna on tagasiviske neljapäev. Mõelge korra, kes te olite inimestena enne Reaalkooli ning kes te olete nüüd. Erinevalt paljudest teie seast, piirdus minu Reaali tee vaid kolme aastaga. Seetõttu mainin igaks juhuks uutele nägudele a-klassist, et mina olen Rainer Kelk – sinu lennukaaslane ja su tüdruku lemmikräppar. Kes aga olin enne Reaali poisiks saamist, enne kolme aastat Estonia puiesteel käimist? Olin värskelt tulnud vahetusaastalt, mistõttu pulbitsesin enesekindlusest.

Räägin teile ühe loo rebastenädalalt. Mul on seljas eesel Iiahi kostüüm, koolikoti asemel Salvo kelk, millel on kaks kohvi – üks mulle ja üks mu jumalale, vabandust, hundile. Kolmandal korrusel kõnetab mind keegi õpetaja, kellega mul tundi pole veel olnud. Peaaegu karjades käsib jooke tarbida vaid keldrikorruusel. Tundmata õpetajat ning seetõttu tajumata ohtu, asun vaidlusesse. Kuna olen tundi hiljaks jäämas, siis otsustan kiiresti alla anda. Tundmatul õpetajal on veel üks viimane küsimus: „Mis koolist sa pärit oled?” Sellele vastan: „Mis vahet sellel on? Kuidas see teie suhtumist minusse enam muudab?” See oli vale vastus – ma olin vaielnud õpetaja Kangroga. Enesekindlus oli mulle kätte maksnud.

Olgugi et minu põhihariduslik taust ei mänginud selles olukorras tõesti mingit rolli, lõi minu suhtumine õpetajasse minust väga halva esmamulje. Ma olingi ülbe, olen siiani. Kuid Reaal õpetas mulle austama neid, kes tahavad sulle ainult head – õpetajaid. Austuse ja enesekindlusega on võimalik saavutada kõike. Iga bioloogia tunniga lähevad mu klassivenna Andreas Holsti koha pealt väljahõigatud küsimused ja vastused jaburamaks. Ma võin aga mürki võtta, et tunnis kaasa töötamise eest on õpetaja Veskimets talle iga kursus tunnihindena viie kirja pannud. Ärge olge hallid hiirekesed, võtke julgelt

Karikatuur. Ainult 100 päeva veel.

Autor: Ameus

sõna. Kui vaja, kritiseerige. Eestlasliku tagasihoidlikkusega ei jõua te nii kaugelt, kui on teie võimed ja oskused. Ärge kärpige oma tiibu, olge julged ning ärge kartke teha vigu. Kuid alati õppige nendest!

Lugupeetud õpetajad – aitäh teile! Meil on teiega vedanud. Riikliku ainekava raamides valmistada ette tunnid, mis jäävad paljude teiste koolide õpilaste jaoks vaid täitumatuks unistuseks – see on imeline. Võib olla meeldite mulle vaid seepärast, et ma ei puutunud teiega enne gümnaasiumi kokku, sest vaadates tagasi põhikooliaastatele, on õpetajatega seotud mälestused pea eranditult negatiivsed. Aga võib olla meeldite mulle hoopis seetõttu, et te teete seda tööd kire ja hoolega. Ma saan teist aru, ka teie tahaksite vahel selle tüütu esmaspäeva üle lasta ning kella üheteistkümnenni magada. Aga te ei saa. Esiteks, direktress Saar ei aktsepteeriks sõnumina saadetud vabandust, et olete väga väsinud, sest vaatasite öösel ameerika jalgpalli. Teiseks, te tunnete moraalselt kohustust meie õpetamise ees. Te siiralt tahate meid muuta paremateks inimesteks. Aitäh teile selle eest!

Lugupeetud noorem koolikaaslane! Ma tean, et sa ei viitsi enam seista. Kannata veidikene veel. Võrreldes märgipeoga, kui meie laulsime teid välja, siis laulate täna teie meile. Te olete valmis täitma 132. lennust jäävat tühimikku. Kuna aga moraal läheb ühest kõrvast sisse ja

teisest välja, siis ma annan teile edasi praktilisi nõuandeid, mida olen isegi kasutanud. Esiteks, puhvetis järjekorras seismise asemel mine uuri, millised jäätised on valikus. Vahet pole, kui sind need tegelikult ei huvita. Teoorias pole tegu ka trügimisega, sest sa tekitad uue järjekorra. Niimoodi säästad hädavajalikke minuteid vahetunnist. Teiseks, kui Juta on postilt lahkunud, siis sinu jaoks tähendab see Reaali parkla avanemist. Helista lihtsalt Reaalkooli valvelauda ning tõkkepuu juba tõuseb. Ärge Veikole seda öelge, ta küsiks mult tagantjärele parkimise eest raha. Ja kolmandaks – Reaalkool ei ole elu. Tehke sporti, käige kontsertidel ja kinos, pidutsege. Keskkooliaastad on parim aeg, kus tunda rõõmu suurte kohustuste puudumise pärast. Elu on lihtne, kui ei pea oma peaga mõtlema. Nautige seda!

Lugupeetud kuulajad, aeg on möödunud kiiresti. Ees on vaid eksamid, mis panevad rasvase punkti nendele ilusatele gümnaasiumiaastatele. Meie lennu jaoks on kool läbi, meie lend tõuseb lõpuks lendu. Soovin kõikidele abiturientidele edukaid eksameid ning kaalutletuid valikuid. Soovin kõikidele õpetajatele õnne, et saite meist lahti ning loodan, et te ei kaota oma sära veel nii pea. Kõikidele noorematele koolikaaslastele panen südamele, et te ei unustaks, kes olid löögid Eve poolt.

Aitäh Teile!

Foto: Anette Kuuseorg 133B

Õnnelikud (või õnnetud?) abiturientid müüri peal

20. aprillil võis kooli peal liikumas näha rahvariietes abituriente, kellel kõigil oli ametlikult viimane koolipäev. Eks terve gümnaasium teab, et see on kõige kurvem koolipäev ja lõpukella aktus kõige nukram aktus. Varasematel aastatel olen ka ise mõned pisarad poetanud ja kartnud, et 12. klassis nutan veel rohkem. Kuid tuli välja, et tegu oli hoopis lõbusa päeva ja rõõmsa aktusega. Vaid ühel hetkel, juba lõpu poole, tuli suur liigutus peale, kui mõistad, et kool saabki kohe läbi ja elus tulevad suured muutused. Aga need pisarad kadusid iseenesest, sest mõõda koolimaja käsikäes ringi joosta ja laulda oli meeletult lõbus. Heaks katsumuseks oli proovida ustega mitte vastu nägu saada ja klassivendade kätest mitte lahti

lasta (kumbki asi ei õnnestunud). Ja veel eriti vahva kogemus oli mõõda Tallinna terve lennuga inimketis joosta. Korraks elus tekkis selline tunne, nagu oleksid mõni kuulsus ja terve linn tahab sind pildistada. Hiljem suundusime kõik koos Vabaõhumuuseumisse piknikku pidama, kus ilmselt jõuab ka lõpuks kohale, kui vinge su lend ikka on ja kahe kuu pärast ongi kõik läbi. Siis saab lõpuaktusel juba uuesti nutta. Et see ilus päev muredeta mööduks, jagan ka mõned soovitusel tulevatele abiturientidele:

1. Kui oled tüdruk, lase mõnel kogenud õpetajal endale vöö ümber siduda, siis väldid seda, et keset jooksu end sättima peaksid;
2. Võta koolisõrmus jooksmise ajaks ära,

KUULSIME VIIMAST KORDA KOOLIKELLA

Grete-Liina
Roosve 132C

see võib väga õnnetult sulle näppu soonida;

3. Pane jalga sellised kingad, mis keset Harju tänavat ära ei lenda, siis ei pea sa paljajalu jooksuma;
4. Varu aktuse ajaks kamba peale pakk salvrätikuid, saad kohe pisarad ära pühkida;
5. Ära eelmisel päeval trennis käi, biitseps saab treninud ja samas on ringi jooksmine ka *leg day* eest.

132. lend suundub nüüd üheskoos eksameid tegema ja loodame, et kõik me armsad koolikaaslased jäävad meid kasvõi natukene igatsema.

Kes aias, kes aias? Mesilane aias!

Foto: Anette Kuuseorg 133B

TUTIPÄEV.. KHM.. VÕI NII.

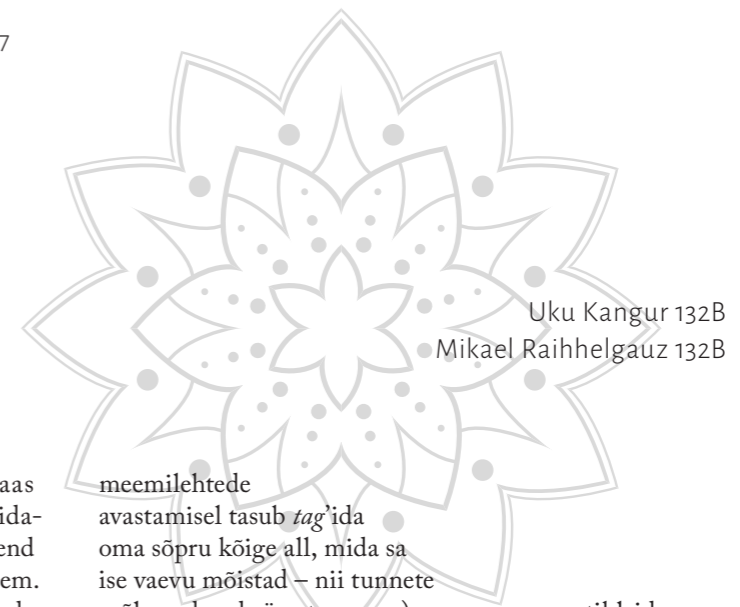
18. aprillil kogunesid reaalikad taas traditsioonilise tutipäeva veesõja pidamiseks. Uku ja Mikael aga säästsid end sellest ning magasid hommikul kauem. Seega tegelikkuses ei oska me kirjeldada ka, kuidas tutipäev välja näeb. Eks iga gümnaasisti jaoks on see erinev kogemus: mõned jätvad hüvasti lapsepõlvega ja teistele meeldib lihtsalt teisi veega pritsida. Tegelikult ei ole huvitav lugeda sellest, kuidas paarkümmend matsi üksteist tundide ajal märjutasid – asjast tuleb ise osa võtta. Aga kuna see on tõenäoliselt Uku ja Mikaeli viimane artikkel Reaalkooli õpilastena Reaali Poisis, siis jagame teiega oma SUURT ELUTARKUST.

Juutidest

1. Kui satud dilemma otsa, kas päästa juut või 5 eestlast, siis päästa alati juut. Sa ei taha ju ometi nats olla.
2. Tahad võtta laenu, aga ei tea millal? Praegu on parim aeg! Esiteks on Euroopa Keskpanga intressimäär negatiivne (laenad 100, maksad 99 tagasi), teiseks on sul äsja päästetud tänulik juut.
3. Kas oled hädas oma pensionisamba kergitamisega? Kanna järgmine kord majandustundi minnes kipat ja sa näed tulemusi juba esimesel kuul!
4. Tahad avaldada juudinalju lugupeetud kooliajalehes, kuid kardad antisemiidina paista? Leia endale juudist sõber, kes on nõus koostööd tegema.

Meemidest

1. Kui avastad, et su silme ette satub liigselt vasakpoolseid või liigselt parempoolseid poliitilisi meeme, siis kustuta oma kasutaja ära. Ilmselt ei ole sa piisavalt küps, et meemide pärusmaad oma huvides ära kasutada.
2. Kui tunned, et oled rahul kõigi meemidega oma seinal ja saad neist hästi aru, siis on midagi valesti. Progressiivne inimene otsib alati midagi uut. Pea meeles, et uute

Uku Kangur 132B
Mikael Raihhelgäuz 132B

meemilehtede avastamisel satub *tag*'ida oma sõpru kõige all, mida sa ise vaevu mõistad – nii tunnete mõlemad end väga targana ;)

3. Oled segaduses, kas Stalin tegi midagi valesti? Sul pole põhjust muretsemiseks. Selle asemel, et muretseda, võta hoopis ette jalutuskäik metsa. Söö kukeseeni ja tunnetada, kuidas mets lööb sind otse seljaajju.
4. Meemid on ajutised, aga su sõbrad on igavesed. Seega lisa nad Facebookis ja sa ei pea kunagi muretsema, et sa unustad nende sünnipäevad ära (neil on ju Dasein!).

Arvamuslugude kirjutamisest

1. Ära kunagi avalda oma päris mõtteid. Mata kõik ideed iroonia alla, nii et need ei saaks hiljem su poliitilist karjääri rikkuda.
2. Alusta kõrgelt meemeetilise ja intellektuaalselt nauditava artikli kirjutamisega, siis kustuta kõik ära, asendades vana teksti kahekümne minuti jooksul valminud *banter*'iga Eesti poliitikutest.
3. Ära kirjuta üle lehekülje pikkuseid

artikleid – ainult su ema loeb neid.

4. Öhtuleht on alati parem kui Sirp. Viimast loeb vaid paarsada intelligenti, esimest kõik ülejäänud eestlased. Ei, see pole katse enesehinnangut päästa, miks?
5. Sügav majanduspoliitiline analüüs ei huvita kedagi. Ajakirjanikuna pead võistlema internetimeemidega.
6. Reaali Poisi ajakirjanikuna pead võistlema ka õpetajate ütlustega.
7. Kui sa ei tea millest kirjutada, siis kirjuta juutidest.
8. Populaarseimates artiklites on kindlasti midagi Mart Helme kohta.

...Ongi kõik. Meil oli lahe teie jaoks kirjutada, kuid meie aeg on möödas. Õnneks on Reaalkoolis palju soravaid noori, kes saavad meie tööd jätkata ning järgmisele tasemele viia. Kui soovi on, võime ka väiksemaid *comeback*'e teha. Nüüdseks aga ütleme head aega. Olge õnnistatud, seltsimehed! (*drops mic / tips fedora*)

Need teised lapsukesed, kes end hommikul üles ajasid
Foto: erakogu

REAAL PUNAVALGES

Ka suuremad lapsed
võivad vahepeal legodega
mängida
Foto: erakogu

Hanna Eliis
Talving 134B

Pärnu maantee majas oli tunda ärevust ning noorikud olid juba kell 8.00 legodega (otse Taanist) toimetamas. Algamas oli Taani päev, mis ühele algklassilapsele võib tunduda aasta parima päevana! Kuidas siis midu, esimene tund ja juba lastakse mängida? Tänu Taanis asuval sõpruskoolile ja meie õpilasesinduse aktiivsele vaimule on viimastel aastatel tähistatud seda „püha“ selleks, et aidata reaalkatel õppida tundma teist kultuuri ja seeläbi meid välismaiste koostööpartneritega lähedasemaks teha. Legoland, viktoriinid, kohvikud – kõik, mis meie kaugel Eestimaal võiks tutvustada Taanit, on olemas.

Päeva esimesteks üritusteks olid Legoland algklassidele ja sealsamas paralleelselt läbiviidavad tunnid, mille põhiteemaks oli Taani. Legolandi võistlus algas klotsikuhjade keskel fuajees ning poole tunniga suutis nii mõnigi kokku panna meistriteose. Kujutusvõime piiramiseks seati ka see aasta võistlusele raamid. Nimelt pidi legoleiutiseks olema sõiduk(id). Võttes arvesse taanlaste jalgrattalembust on tegemist väga mõistliku variandiga. Seal oli kõike: helikoptereid, autosid, lennukeid, veoautosid jpm. Hoolimata sellest, et väikese maja Legolandi puhul ei ole tegemist võistlusega, parimal juhul vaid sõbraliku konkursiga, kus kõik võidavad, tehti iga ehitist hoole ja armastusega.

Ilmselgelt ei saanud iga laps tulla Legolandi võistlusele ning kuna sinna saadeti vaid klassi esindav tiim, nähti vaeva

ka ülejäänute lõbustamisega. Gümnasistid andsid väikestele koolikaaslastele hoolega tunde. Tunnid olid täis uut informatsiooni, naljakaid küsimusi ja kes teab, äkki mõni gümnasist leidis oma kutsumuse õpetajana?

Samal ajal oli Taani lippudega kaunistatud suures majas avatud kohvik, kus pakuti kooki, pirukaid, väga erilist jäätisekokteili ning veel natukene kooki. Et asja taanipärasemaks muuta, oli toidulaualegi lisatud paar pisikest punavalget lippu. Kohvik oli erilise päeva juures üks populaarsematest atraktsioonidest, teenides usinalt tulu ja tuues naeratuse maiasmokkade nägudele.

Reaalkool ei jätnud sel imelisel päeval unarusse ka haridust ning kohal käis suurel hulgal lektoreid ja organisatsioone, kes on Taaniga mingil määral seotud. Taani suursaadik rääkis Taani ja Eesti tulevikust, Taani suursaatkonna praktikandid tutvustasid Taani väärtusi ja omapärasid, räägiti Taani keelest, Taani ülikooli tegi tulevastele tudengitele südame lähedasemaks Bellnor ning loeng peeti ka vahetusõpilaste poolt, et innustada põhikooliõpilasi aastat eemal (soovitavalt Taanis) veetma.

5.-6. klass sai seegi aasta nautida taani-teemalist viktoriini selle kõige lõbusamas võtmes. Aulasse teibiga tõmmatud jooned ning „jah“ või „ei“ vastused tegid mängu aktiivseks ja omapäraseks. Tugevamad suutsid õigesti vastata lausa 31 vastust järjest. Küsimuste teemad varieerusid keemilistest elementidest rahvuslindudeni, kuid Taanimaal oli ses kõiges oma osa.

Suure maja Legoland ei erinenud väga väikesest majast (lapsed jäävad siiski lasteks!), kuid konkurentsi hingust oli

tunda kõigi kukaldel. Võistluse võit läks seekord 11.C klassi sõidukile, mis kõiki vapustas oma sügavuse ja vaimukusega.

Järgmisena oli kord viktoriinide käes. Gümnaasiumile oli ette valmistatud sportlik, kuid põnev küsimustik ning võitjateks osutusid kümnendikud. Ka põhikooli teine viktoriin sujus edukalt, kuid mitte nii lõbusalt, kui esimene.

Filmiõhtul linastus Taani kvaliteetfilm nimega „Nägija tütar“. Nagu tavaliselt, oli blackbox suminat täis ning kohaletulijad

olid filmiga
väga rahul.

Taani päev oli hea vaheldus rutiinile ning suutis iga Reaalkooli õpilast panna märkama seda pisikest, madalat riiki Skandinaavia lõunaotsas, millel on palju lugusid rääkida ja meile õpetada. Loodame, et selline üritus jääb kestma läbi aastate ja lõbustab reaalkaid ka pärast meid. Aitäh usinatele korraldajatele ja *fortsat god dag!*

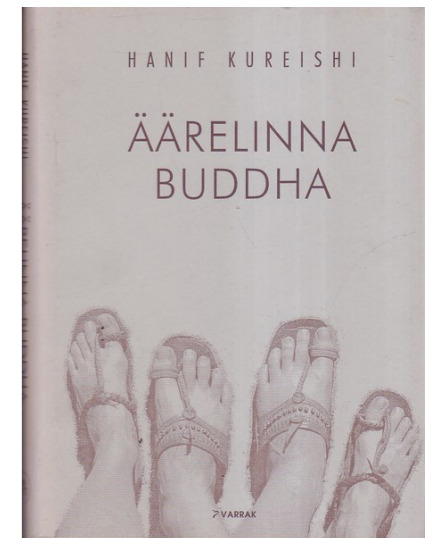

Mänguhoos

Foto: erakogu

KULTUURISOOVITUSI

Ei ole midagi lugeda? Ei ole midagi teha? Vaba aega on liiga palju? (Ära muretse, meil ka ei ole.) Siin on midagi sinu jaoks — kultuurisoovitused meie emakeeleõpetajalt Kristi Koidult.

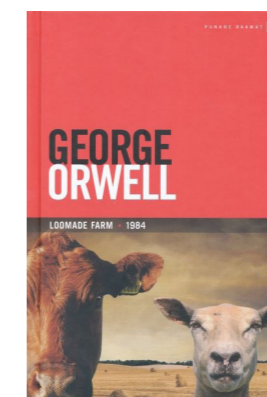
Hanif Kureishi romaan
„Äärelinna Buddha“

Stefan Zweig: „Huvasti, Euroopa“

Ballett „Giselle“ Rahvusoper Estonias

George Orwelli
romaan „1984“

„Macbeth“ Linnateateris

AMIGOS PARA SIEMPRE*

*SÕBRAD IGAVESEKS (HISP K)

Neli 137.b klassi õpilast – Maarja-Liis Engel, Kertu Kaare, Joosep Toomeste ja Andreas Põšnograjev koos õpetajate Riin Saare ja Egle Pihlapiga viibisid „Accompany Me!” projekti raames Makedoonias.

Tallinna Reaalkool osaleb koos rahvusvaheliste partneritega (Norrast, Saksamaalt ja Makedooniast) Erasmus+ projektis „Accompany me!”. Projekti raames toimuvad kolme õppeaasta jooksul viis õppimis- ja õpetamistegevusi hõlmavat projektikohtumist erinevates riikides erinevatel tööelu puudutataval teemadel.

Esimene projektiga seotud õpilaskohtumine toimus 5.-12. märtsil Makedoonias Tetovos, kus nädala peateemaks oli CV ja motivatsioonikirja kirjutamine. Õpilased töötasid rahvusvahelistes gruppides, kus nad said näpunäiteid, kuidas tööintervjuul käituda ning neil oli reaalne võimalus kandideerida töökohale Opel autoesindusse.

Nädala lõpus valiti 24 osaleja seast välja kõige silmapaistavam õpilane, kelleks osutus Andreas Põšnograjev.

◦ *Joosep* – Käisime kuuese grupiga Erasmus+ projekti „Accompany me!” raames Makedoonias. Meile õpetati tööle kandideerimist, saime teada palju huvitavaid CV, tööintervjuu ja motivatsioonikirja kohta. Huvitav oli ka ekskursion Opel Auto CEM esindusse.

◦ *Maarja* – Reisi eesmärk oli meile CV kirjutamist õpetada ning tööle kandideerimist üleüldiselt. Mina õppisin väga palju tööintervjuu kohta, näiteks kuidas peaks käituma, rääkima ja olema tööandjatega rääkides.

Lisaks said õpilased silmiavardava kogemuse, kuidas elu väljaspool Eestit kulgeb. Kogemaks Makedoonia elu tõelisemat poolt, mida turistid tavaliselt ei näe, elasid õpilased peredes. Elu käib seal veidi teisiti, kui me harjunud oleme, kuid makedoonlased on väga sõbralikud ja külalislahked. Peamine pisiasi, mille

üle meie õpilased üldse kurtsid, oli see, et nad ei jaks lihtsalt selliseid koguseid süüa, mida neile ette kanti.

◦ *Andreas* – Minu vöörustajaks oli Xristian, kes elas Tetovo lähedal asuvas külas. Tal oli kena maja. Ise elasin teisel korrusel asuvas modernses toas ning oli dekoreeritud erinevate maalide ja skulptuuridega. See kuulus varem ta vennale, kes oli varem kunstnik, kuid kolis Makedoonia pealinna Skopjesse. Neljanda päeva õhtul tutvusin ka Xristiani vennaga ja ta seletas mulle oma kunstiteoste tagamaid.

Nädala jooksul oli meil ka vaba aega. Seda kulutasime välismaalastega tutvudes, küla ja Tetovot avastades ning igasuguseid mänge mängides. Minu lemmikpäevaks oli neljas päev, kultuuripäev, mil me külastasime Skopjet.

◦ *Joosep* – Arvan samuti, et selle reisi kõrghetk oli neljapäeval, kui käisime vaatamas Makedoonia vaatamisväärsusi.

◦ *Maarja* – Minu lemmikosa

Accompany me seltskond
Matka kanjonis

neljapäevast oli kanjonimatk, kus kanjoni vahel voolas jõgi, milles olev vesi oli väga sinine ja läbipaistev.

◦ *Andreas* – Kõige kurvem hetk sellest reisist oli viies ja kuues päev, kui me pidime teistega hüvasti jätma. Kokkuvõttes oli see reis väga positiivne ja mulle see meeldis.

◦ *Maarja* – Üks paremaid osasid reisi juures oli see, et saime oma vöörustajatega palju aega koos olla ja ka nemad tutvustasid meile enda riiki. Hästi tore oli see, kui said endale mõnest teisest riigist sõbra ja leidsid temaga mõne ühise jututeema. Eestisse tagasi tulla oli muidugi väga tore, sest sai jälle oma peret ja sõpru näha, aga see teadmine, et on võimalik, et sa ei saa oma sõpradega sellest projektist enam kunagi kokku, tegi kurvaks.

◦ *Kertu* – Kui ma väike olin, kuulasin tihti Sarah Brightmani ja Jose Carrerese lauldud Andrew Lloyd Webberi teost „Amigos Para Siempre” – „Friends for life.” Peale nädalat Tetovos Makedoonias, kui oli head aega ütlemise hetk ja pisarad voolasid, kuulsin oma peas seda laulu. Sama liigutav, kiindumus ja sõprust täis oli ka meie Erasmuse grupile lahkumishetk.

Joosep, Andreas, Maarja ja Kertu

Matka kanjonis

Olime selle nädala jooksul saanud palju erinevaid ja lähedasi sõpru. Koos olime üle saanud esimesest vöörustamisest ja uue keskkonnaga harjumisest, omaks võtnud ja kiindunud peredesse, kes meid majutasid, tutvunud Tetovo kooliga, Opel esindusega, lahendanud ülesandeid, koos rõõmustanud, muretsenud ja pingutanud.

Olen väga tänulik võimaluse eest osaleda Erasmuse „Accompany Me!” programmis, õnnelik, et oli võimalus erilise ja teistmoodi riigi külaline olla.

Saime harjutada inglise keelt, kohaneda mitmete uute olukordadega ja lahendada ülesandeid, mis on tulevaseks eluks vajalikud. Tõeliseks väärtuseks pean, et reisi lõpp oli meie jaoks pikkade sõpruste algus ja lahkusime Tetovost, kaasas mitmed küllakutsed, lubadused olla teineteise jaoks olemas ja suure ootusega, et järgmisel kevadel vöörustame kõiki Tallinnas ja Reaalkoolis.

Aitäh õpetaja Eglele ja õpetaja Riinule – see nädal oli fantastiline.

Maarja-Liis Engel 137B, Kertu Kaare 137B, Joosep Toomeste 137B,
Andreas Põšnograjev 137B, Riin Saar ja Egle Pihlap

Reaali õpilasfirmad, part 3:

VV KOOLITUS

Last but not least, Reaali viimane õpilasfirma! Haarake kõrvale Cocopopi tervislik popkorn ja avage Victoria Villigu Youtube'i kanal. Realkooli seinte vahel õpib tõepoolest Eesti üks tuntumaid *youtuber*'eid. Tegime temaga lähemalt tutvust ning uurisime, millised on *youtuber*'i elu telgitagused.

Mis on VV koolitus?

VV Koolitus pakub *youtuber*'i koolitust, mida viib läbi Victoria Villig.

Kust tuli idee luua VV Koolitus?

Ma (Victoria Villig) tegin *youtuber*'i koolitusi juba varem ja otsustasin siduda selle oma valikkursustega, mis oleks huvitav ja annaks ka kogemusi juurde. *Youtuber*'i koolitust õpilasfirmaks teha oli üsnagi lihtne – kõik koolitusse puutuv oli valmis ja töökorras ning ka mul endal oli kogemus juba olemas. Seega jäi üle vaid ennast õpilasfirmaks registreerida.

Kui kaua on olnud võimalus VV koolitust saada?

Koolitusi olen teinud juba päris pikalt, kuid jaanuarist on *youtuber*'i koolitus olnud õpilasfirmana kättesaadav.

Mis on olnud raskused?

Meie koosolekud ja tegevused ei ole olnud piisavalt organiseeritud. Kõigil olid küll oma ülesanded teada, kuid vahel juhtub, et tervikuna see kõik siiski nii ideaalselt ei toimi. Samuti on pisut segane koolituste tellimine. Õpilasfirmal on küll eraldi Facebooki leht, kuid enamik koolituste tellimusi tulevad ikka minu privaatsele Facebooki lehele, mistõttu õpilasfirma leht jääb tagaplaanile ja ei toimi nii, kuidas peaks.

(Kuna meil oli võimalus Victoriaga kohtuda, tegime temaga ka lähemalt tutvust.)

Kui palju saad tähelepanu koolis ja tänavatel?

Kooli- ja klassikaaslaste poolt väike

Koostanud
Karmen Laur 135A
Kirke Kaur 135C
Fotod
Erakogu

aasimine on igapäevane. Veidi tuntum olen 8-14-aastaste seas, kes peamiselt moodustavadki mu vaatajaskonna. Tänaval või poes käies inimesed tihti ei julge minuga pilti teema või rääkima tulla, ehkki ma kuulen neid sosistamas: "Näe, Victoria Villig!". Enamasti lähen ma siis ise nende juurde rääkima ja teen pilti. Üldiselt ma aga arvan, et minuga tehakse tihedamini pilti kui näiteks näitlejatega, aga harvemini kui näiteks Maria Rannaväljaga.

Kool vs Youtube, kumb jääb peale?

Ma tahan nii koolile kui ka Youtube'ile panustada, mistõttu mõlemaga korraka intensiivselt tegeleda on raske. Tavaliselt ühega tegeledes kannatab teine. Videote monteerimisele läheb üsna palju energiat ja aega, kuid ma olen iga kord väga evelil, et neid juba monteerida ning vahel leiangi

Victoria Villig 134C

end peale 5-tunnist monteerimist kella vaatamast ja avastamast, et kõik kooliasjad on tegemata. Enamasti läheb aga põhiorhk koolile ja videote ilmumine kannatab ning tihti venib videote ilmumise vahe paari kuuni.

Kust leiad videote jaoks ideid?

Ideid leian igalt poolt. Peamiselt on mu videod kooliteemalised ning palju ideid olegi näiteks saanud naljakatest situatsioonidest koolis. Pean oluliseks ka seda, et mu videod oleksid originaalsed. Kuigi jälgin, mida teevad teised *youtuber*'id Eestis ja maailmas või mis on populaarne, on tähtis, et minu videod oleks veidi teise nurga alt ja omanäolised.

Mis mõjutab video tegemist/valmimist?

Üks tugev faktor on kool. Igapäevaselt videotega tegeleda kindlasti ei jõua. Omajagu võtab aega ka stsenaariumi kirjutamine, paar päeva kuni nädal. Sellele järgneb osatäitjate otsimine, sest tavaliselt vajan oma videotesse suurt hulka inimesi. Vahel on vaja leida veel operaator ja tehnika. Muusikavideote puhul on keeruline osa muusika, sõnade ja pildi kokkupanek. Suurt rolli mängivad minu silmis detailid, mis kasvavad ka eelarvet.

Kui kaua üks video aega nõuab?

Kõige kiiremini valminud video võttis aega 3 nädalat. Kiiresti tulevate videote arvelt läheb ka unetunde. Filmimisele

läheb umbes 2-3 päeva, monteerimine võtab vähemalt 2 nädalat. Eriti mõjutab monteerimise aega asjaolu, et olen perfektsionist ja tahan, et kõik detailid videos oleksid täpsed. Keskmiselt võtab ühe tervikliku video ilmumine kooli kõrvalt 1-2 kuud. Lisaks on mul 2 kanalit: peakanal ja *vlog*'i-kanal. Seega lisaks kooli ja youtube ajaplaneerimisele pean jälgima ka, et mõlemasse kanalisse tuleks videoid.

Kas Youtubel on osa sinu tulevikust?

Päris täiskohaga *youtuber*'iks pole plaanis saada, kuid sellest päevapealt loobuda tundub pea võimatu, kuna olen oma kanalit väga mitu aastat üles ehitanud. Tulevikus tahaksin tegeleda päris filmindusega

– minna vastavat eriala õppima ning kunagi saada valmis ka üks täispikk film. Tahan saada kas režissööriks või monteerijaks. Youtube jääb pigem hobiks ning kohaks, kus oma loomingut avaldada.

W
Koolitus

KEVADINE SAKSAMAA

Teine „Accompany me!” projektiga seotud õppetöönädal toimus 2.-8. aprillil Saksamaal, kus osalesid järgmised 137.b klassi õpilased: Hannah Kaarma, Gretel Tiivel, Hardi Hakk ja Luca Remmel ning õpetajad Egle Pihlap ja Tiia Niggulis. Seekordne õppenädal toimus kevadises Saksamaa külakeses nimega Thaleichweiler-Fröschen üsna Prantsuse piiri lähedal.

Sarnaselt Makedoonia reisile toimus ka Saksamaal õppetöö rahvusvahelistes rühmades. Nädala jooksul tutvuti kohaliku kingatootmisettevõttega, õpiti uut toodet disainima ning presenteerima.

○ *Gretel* – Kogu projekt toimus inglise keeles ning see nädal aitas mul saada julgemaks just rääkimisel. Koolis jagati meid gruppidesse, kus oli üks eestlane, üks norralane, üks makedoonlane, kolm sakslast ja üks õpetaja. Selle grupiga disainisime nädala jooksul oma jalanõu, käisime vabrikus teadmisi omandamas ja ka kingamuseumis. Õppetöö kestis kella poole kaheksast hommikul tavaliselt umbes kella poole neljani. Pärast koolipäeva oli vaba aeg.

○ *Hannah* – Terve nädala töötasime me oma projekti kallal, milleks olid: logo joonistamine, jalanõu joonise joonistamine, savist mudeli tegemine ning

esitlus jalanõule, mida me kõike esitlesime viimasel päeval, reedel.

○ *Hardi* – Õppetöö toimus esmaspäevast reedeni. Peamiselt oli aeg sisustatud erinevate ülesannetega, kuid leidsime ka mängudeks aega. Vahepalaks sai lauldud ka riikidele omapäraseid laule, meie esitasime lastelaulu „Mutionu pidu”.

○ *Luca* – Ise kohal olnuna ja natuke ridade vahelt lugedes oli minu meelest selle projekti üldine eesmärk anda õpilastele kogemus rahvusvahelises suhtlemises ja uute sidemete loomises.

Nii nagu Makedoonias käinud õpilased, elasid ka seekord õpilased kohalike

sakslaste juures peredes.

○ *Luca* – Kõik välisõpilased õebisid võõrustajaperedes. Esimestel päevadel oli väga raske perega midagi korda saata, sest kummalgi osapoolel puudus nii-öelda „know-how” ehk kuidas, miks ja millal midagi teha või öelda. Järgmised päevad läksid tunduvalt paremini ja üsna kiiresti hakkas kogunema uusi sõpru. Meie meelest oli nädal aega natuke lühike aeg. Kaks nädalat oleks olnud perfektne – esimene nädal tutvuste loomiseks, teine nende kasutamiseks.

○ *Hannah* – Saabusime Frankfurti pühapäeva lõunal, kus ootas meid buss ja kahetunnine sõit kooli juurde. Kooli juures kohtusime oma peredega. Kuna minu pere elas kohe selle küla kõrval, kus asus meie kool, sain näha ka elu veel väiksemas külas.

○ *Hardi* – Minul oli suhtlemine võõrustajaga natukene raskendatud, kuna võõrustaja inglise keel ei olnud just kõige parem, kuid kindlasti oli seegi hea kogemus. Võõras peres oli ka raske tegevust

Päevake Saksamaal Speyeris

Eesti esindus Saksamaal

leida, kuna minu ja võõrustaja huvialad erinesid. Saksamaale jõudes olid esimesed emotsioonid tagasihoidlikud, kuid mida aeg edasi, seda toredamaks asi läks.

○ *Gretel* – Viimasel päeval toimus lahkumispidu, kus pidin kõikidega hüvasti jätma, mis oli väga raske. Kõige raskem oli siis, kui laupäeval buss kooli eest lennujaama sõitis ja mulle jõudis kohale, et ma lähengi nüüd siit ära. Lennukis teel tagasi Eestisse proovisin mõelda ainult kõigele positiivsele ehk sellele, kui palju julgust ja enesekindlust ma tänu sellele projektile sain.

○ *Hardi* – Kui alguses ei saanud keegi eriti vedama, siis lõpus oli loomulikult kõigil raske lahkuda. Hüvastijätt oli üsnagi emotsionaalne ning keegi ei soovinud lahkuda. Olen kindel, et kõigile meile meeldis Saksamaal veedetud aeg väga ja me kõik ootame välisriikide õpilasi järgmisel aastal, kui meie neid võõrustame.

○ *Gretel* – Ma olen äraütlemata tänulik selle võimaluse eest, et mind usaldati kooli esindama. Nädala jooksul sain endale väga palju uusi sõpru, kellega hoian pidevalt kontakti ning nad jäävad mulle sõpradeks kogu eluks. See üks nädal oli siiani üks parimaid minu elus, ma sain väga hea kogemuse, mis on mul meelest elu lõpuni. Innustan kõiki osalema ja ennast proovile panema. Sellistest võimalustest tuleb kinni haarata, sest see tasub ennast alati ära. Sellele projektile tagasi mõeldes tuleb mulle alati naeratada. Eriti mõeldes kõigile imelistele inimestele, kellega ma seal sõpradeks sain. Ootan juba väga, et ma saaksin veel sellistes projektides osaleda.

Saksamaal savist loodud kingade disainid

○ *Hannah* – Hüvastijätt peale lahkumispidu oli kõige kurvem asi terve nädala juures ning sai ka pisaraid valatud. Laupäeval pakkisime asjad ja jätsime pere ning Saksamaaga hüvasti. Kõige nukram on see, et pidin lahkuma, kuid kõige toredam, et mul on sõpru terves maailmas. Võin öelda, et see oli mu elu parim nädal! Kindlasti võiks selliseid projekte rohkem olla, et paljud õpilased saaksid sarnase kogemuse. Ka mina ootan juba väga aega, mil meie saame teistele sarnase nädala pakkuda.

○ *Luca* – Olen alati arvanud, et mina ise olen oma õnne sepp. Igast võimaluse sabast, mis mulle antud on, tuleb kinni

võtta, et kogemusi saada. Tänu sellele projektile saan nüüd oma kogemuste checklist'i veel ühe linnukese märkida ja seda tulevikus naeratades meenutada.

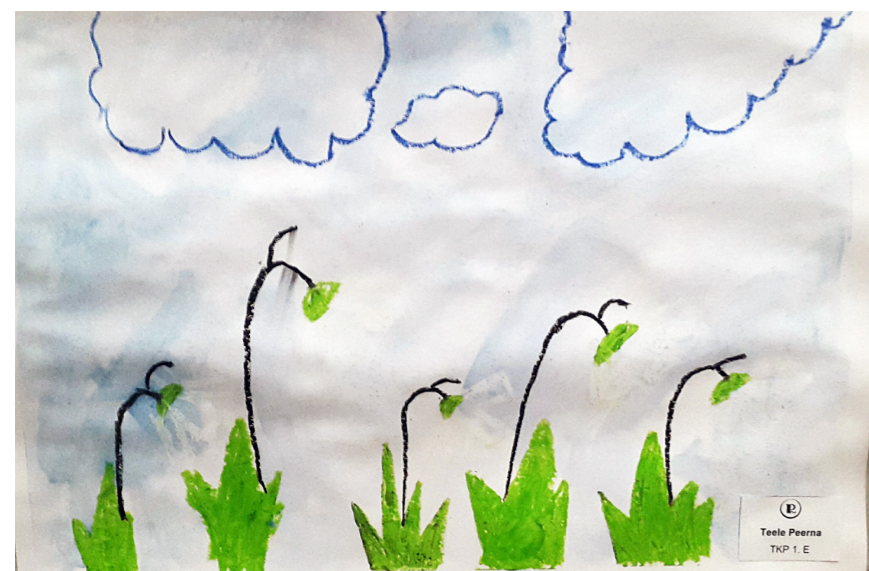
Õppereis on kaasrahastatud Euroopa Liidu programmi Erasmus+ projekti raames.

„Accompany Me!” projekti koduleht:

Hannah Kaarma 137B, Gretel Tiivel 137B, Hardi Hakk 137B, Luca Remmel 137B, Egle Pihlap ja Tiia Niggulis

REAALI POISU

Aprillikuu Reaali Poisiks otsustasime uurida, millised on meie väikeste kooliõdede-vendade kogemused ja teadmised kunstiga seoses. Väikesesse Majja sisenenud, märkasime seina peal vahvaid lillemaale. Vastu vaatasid värvilised pildid roosidest, tulpidest, sinililledest, lumikellukestest ja muudest õielistest. Leidsime üles noored kunstnikud Keslinna põhikooli 1.e klassist ning alustasime nende küsitlusega. Meiega tulid vestlema Adore Mia, Annabel-Lee, Teete, Alfred ja Mena.

Kuigi laste lemmikõppeaineteks osutusid eesti keel ja muusika, meeldib seltskonnale ka kunstitund. Nädalas on esimese klassi õpilastel kunstitundi kaks korda ning tund annab neile võimaluse oma oskusi arendada nii meisterdamises kui ka joonistamises. Õppeaasta jooksul on lapsed saanud joonistada lumememmesid, kuuskesid, Reaalkooli hoonet, maalida lilli ning ka voolida savist pliiatsitopsi. Tegevusi ja teoseid on olnud küll rohkem, kuid neist eelnimetatud on olnud väikeste lemmikud.

Muidugi meeldib lastele ka oma vabal ajal joonistada. Kui juures pole

õpetajat, kes ütleks, mida ja kuidas teha, joonistavad nad inimesi, superkangelasi, kasse, koeri, hobuseid ja ratsutajaid.

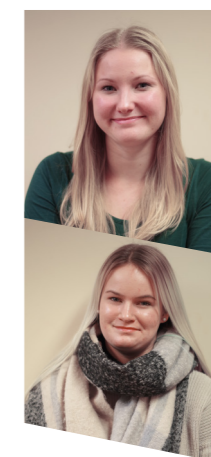
Noortel on olemas ka kunstimuseumikogemus. Kuigi klassiga muuseumi pole mindud, on kõik oma peredega käinud Kadrioru kunstimuseumis. Kui küsisime, mida nad seal nägid, saime vastuseks detailse vastuse: „Ilusaid pilte.“ Sellest meile piisas.

Rõõmu tekitab, et lapsed kunsti entusiastlikult suhtuvad. Kunstitunnid kõigile meeldivad, muuseumid kõigile meeldivad ning saime teada, et seltskonnas on selliseidki, kes soovivad kunstiga tegeleda ka tulevikus. Võib-olla oligi meie küsitletavate hulgas mõni tulevane kõigile tuntud kunstnik. Soovime neile põnevaid kultuurielamusi ning tuult tiibadesse!

Elina Kengsepp 135B
Anett Sandberg 135B

PISARAKOOK

Brita Kärt Vähejaus 134B
Iris Luik 134C

Varsti ongi järjekordne kooliaasta lõpule jõudnud ja järjekordsed õpilased lahkuvad võib-olla igaveseks Reaalkooli seinte vahelt. Juba praegu on näha gümnaasiumi söögivahetundides, et enam ei ole sööklajärjekord trepini. Eks selle on endaga kaasa toonud saabunud eksamiperiood, mis tähendab, et ei ole enam kaua aega jäänud selleni, kui meile lähedaseks saanud inimesed enam meiega sama koolimaja ei jaga. Seetõttu oleme valinud koogi, mis kirjeldab täpselt meie tundeid – pisarakook.

Põhi

100 g võid
2,5 dl nisujahu
2 spl suhkrut
0,5 tl küpsetuspulbrit
2 spl vett

Täidis

1,5 dl vett
1,5 dl suhkrut
2 spl nisujahu
25 g võid
1 sidruni mahl ja riivitud koor
4 munakollast

Besee

4 munavalget
1,5 dl suhkrut

- Sega pehme rasvaine oma väikeste kätega ülejäänud ainetega.
- Seejärel kasta segu veega ning sega taigen ühtlaseks.
- Küpseta kook soovitatavalt lahtikäivas vormis.
- Vooderda vormi põhi ja küljed 2-3 cm kõrguselt taignaga. Pane koogipõhi umbes 15 minutiks külma tahenema.
- Torke taigen kahvlikese või tikuga läbi ja küpseta põhja umbes 900 sekundit 200 kraadi juures ahju alumises osas.
- Mõõda täidise ained kastrulisse ja kuumuta pidevalt segades, kuni segu pakseneb ja hakkab kergelt mullikesi puhuma.
- Võta koogipõhjake ahjust välja ja vala täidis süvendisse.
- Vahusta munavalged tugevaks vahuks. Lisa edasi vahustades vähehaaval suhkur.
- Määri besee täidise peale.
- Küpseta kooki veel umbes 10 minutit ahju alumises osas, kuni besee on kaunit helepruun.
- Lase jahtuda, eemalda vormist ja naudi, pisaratega või ilma!

*Parimad pisarad tekivad, kui kook kohe peale valmimist jahedasse asetada ;)

Koogiviil

Foto: erakogu

LUULEBATTLE

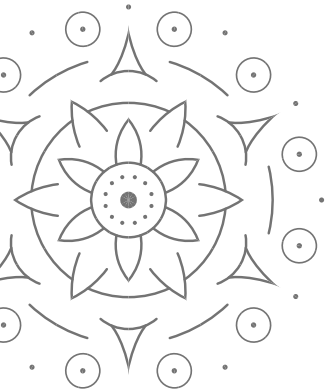
KUI KOOLIMAJJA JÕUDSIN...

Emä pani kaasa mul toidupoolist,
protokollist sain juurde hea tahte.
Ei uskunud, et juba varsti eKoolist
näen iga kahe järel veel üht kahte.
Kõik poisid jooksevad hirmunult Veiko eest,
kui vaja tal kahte tugevat noormeest,
Juba päästis mu hinnet geo töö Moodle'is
Kuid siis õpetaja mu klõbistamist kuulis
Tema säärejooks oli nii kaunis ja kütkestav
Kui vihase võttis mult telefoni rüpest ta

Iga nädal algas valu ja piinaga
ning lõppes taas sõbra pool Mõrnaja viinaga,
Kas riigikaitses käivad vaid hullud-poolearused
või saavad meist varsti Vene hoolealused?
Orgaaniline keemia mu ajuga mängis
ja Kangro muga viieni järeltööl hängis
Ent katseklaasis imedega võluda võis ta:
Pauku ja tuld - muidugi mõista
Bioloogia mul õpetas liikide loomist
ja kõike muud müstilist eelajaloolist.
Lõpuks oma töö vilju maitsesin
kui kurja komisjoni ees UT-d kaitsesin
Kuid Somelar arvas, et päris ei kõlba
„Rippildade ajalugu Võrus ja Põlvas“

Siiski koolimaja vormis sest väiksest jütsist
abituriendi, kel kama kaks koolimütsist.
Kord oli iga tund kisane ja kärane;
enam pole ükski päev suurepärane.
Kuid aeg läheb mööda; kõik halb muutub heaks,
ei muudaks ma midagi, kui ka paremini teaks.
Sest tulevik meil ees on ilus ja särav:
juba paistmas mu teel minu elu värv

Hendrik Šuvalov 132A
& Rasmus Maide 132A

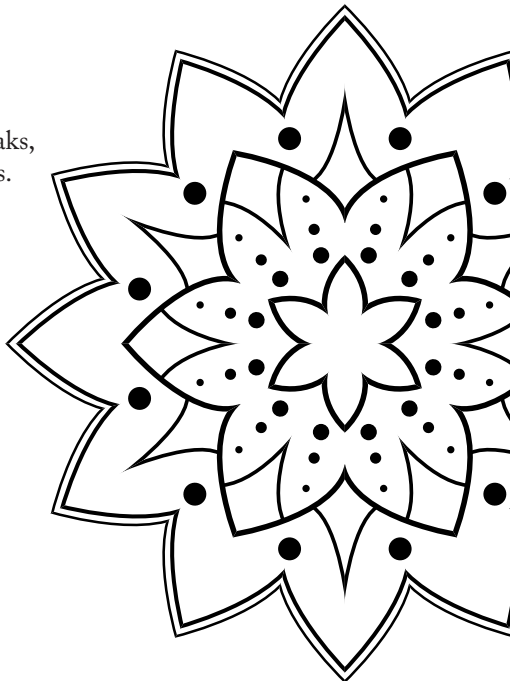
***
ma kutsun sind —
tule seiklema ajas ja ruumis
tule rändama universumi lõppu
tule otsima ennast ja õnne-moraali
tule vaatama, mida sa leiad

ma kõnnin kõrbes ja arktikas
ja käin kuu tagaküljel
mis mind sunnib, ei mõista
peatuda ma ei saa, ei suuda
vaid juuksesalk on jäänud must maha
ja pärast teekonda rasket
jõuan rippisilla ürgseni
laiumas üle kuristikku eelajaloolise
kuid see on õrn, nii räämas
üle ma minna ei tihka

võibolla kõik on seal parem
võibolla maailm sealpool ei sakk
võibolla ongi kõik nõnda kütkestav
kuid kas ma saaks tulla tagasi?
kas ma üldse jõuaks pärale?

mitte iga rändur ei leia oma kohta
ja ehk nii olema peabki
oled mõttes mu hoolealune —
sa ole parem kui mina
vii oma rännak lõpuni.

Tähvend Uustalu 132A

PALJU ÕNNE!

Toomas Reimann	01.05
Jaagup Kippar	03.05
Kerli Kupits	07.05
Niina Karamkova	11.05
Riin Saar	15.05

o Peatoimetus

Mirel Mesila 133C
Kertu Johanna Jõeste 132B
Joosep Viik 132B

o Kujundus & küljendus

Joosep Viik 132B

o Toimetus

René Piik 134A
Johanna-Stina Ildla 133C
Iris Luik 134C
Anette Kuuseorg 133B
Kirke Kaur 135C
Karmen Laur 135A
Brita-Kärt Vähejaus 134B
Uku Kangur 132B
Hanna Eliis Talving 134B
Kelly Kaldra 135C

o Keeletoimetus

Tarmo Pungas 134A
Susanna Mett 134A

o Toimetuse nõuandja

Kaia Kivitoa
Mirja Särg

o Aitäh

Egle Pihlap, Riin Saar, Tiia
Niggulis, Mikael Raihhelgauz
132B, Karl-Ander Kasuk 132C,
Rainer Kelk 132C, Grete-Liina
Roosve 132C, Maarja-Liis
Engel 137B, Kertu Kaare
137B, Joosep Toomeste 137B,
Andreas Põšnograjev 137B,
Hannah Kaarma 137B, Gretel
Tiivel 137B, Hardi Hakk 137B,
Luca Rimmel 137B, Victoria
Villig 134C, Elina Kengsepp
135B, Anett Sandberg 135B

o Kaanefoto

Anette Kuuseorg 133B

o Karikatuur

Ameus

o Lehe nr

145

Reaali Poiss himustab õpetajate ütlusi.
Palun tooge kõik vähegi vaimukad sõnavõttud meie 4. korruse
postkasti või kirjutage siia:

